

Super qua re cū
per or.ad pa. xc.
De quo sic loquitur
Hiero. Dapias iohannis auditor biero

politanus episcopus.
in asia quinqz tantuz
scripsit volumia: que
pnotauit explanatio
num sermonū domini
ni. In quibus cū se ī
pfatione afferat: non
varias opiniones seq
sed apostolos habere
autores. ait: Conside
rabā quid Andreas.
quid petrus dixissent
quid philippus. qd
Thomas. quid Ja
cobus. quid iohannes. qd
Matth. Vel
quid alius quilibet di
scipulorum domini?
Quid etiā Aristio
z senior iohannes disci
puli christi loqueban
tur? Non enī tñ mi
hi libri ad legendū p
sunt: quātū viva vox
z vsgz hodie ī suis an
toribus psonans. Ex
quo apparet ī ipso ca
thalogo noīm. alium
esse iohannē qui in
ter apostolos ponit:
Aliū esse seniorē iohā
nes. quē post Aristio
nem enumerat. Hoc
autem diximus. ppter
priorē opinione. quā
a plerisqz retulim⁹ tra
ditam in duas poste
riores epistolaz iohā
nis: nō apostoli esse.
sed presbiteri.

Ex libro de viris illustribus p
fatio Sancti Hieronimi in epi
stolas canonicas Johannis.

Iohānes apostol⁹
quem ihesus dilexit plurimum.
filius zebdei. frater Jacobi apo
stoli. quem herodes post passio
nem dominū decollauerat: nouissi
mus omniū scripsit euangelium.
rogatus ab asiqz episcopis aduer
sus cherinthum aliosqz hereticos.
Et maxime tunc Ebionitarum do
gma p̄surgens. qui afferunt chris
tum ante mariam non fuisse. Un
de etiam compulsus est diuinam
eins natuitatem edicere. Sed z
aliam causam huīis scripture fe
runt. Qd cum legisset Matthei
marci z luce volumina. probauit
quidez textum historię. z vera
eos dixisse firmauerit: sed vnius
tantū anni in quo passus est post
carcerem iohannis historia teru
isse. Pretermisso itaq anno cui
acta a tribus exposita fuerant: su
perioris temporis anteqz iohan
nes clauderet in carcerem gesta
narravit. sicut manifestum esse po
test his qui quatuor euangelioz
volumina legerint: q̄ res diapho
niam que videbat iohannis esse
cum ceteris tulit. Scripsit autem
vnam epistolam. cuius exordiū
hoc ē: Quod fuit ab initio. quod
audiuius. z vidimus oculis no
stris. qd persperimus. z manus no
stre tractauerunt de verbo vite. q̄
ab vniuersis ecclesiasticis z erudi
tissimis viris p̄probat. Relique
autē duę quarum principium est
Senior electe domine z natis ei
z sequens Senior Laio charissi
mo. quē ego in veritate diligo zc.
Iohannis presbiteri afferuntur.
cuius z hodie alteruz sepulcrum
apud ephesum ostendit. z nō nulli
putant duas memorias eiusdem
iohannis euangelistę esse. Sup
qua re cū p̄ ordinem ad papiaz
auditorē eius vētum fuerit disse
remus. Quartodecimo igī anno
secundam post neronom p̄secutio
nez mouēte domiciano. in Path
mos insulam relegatus scripsit a
pocalip̄sm. Nam interpretant
Justinus martir z hyreneus. In
terfacto autēz domiciano. z actis
eius ob nimiam crudelitatem a se
natū rescissis. sub nerua principe
rediit ephesū. ibiqz vsgz ad Traia
num principē perseverans. totas
asiqz fundauit z rexit ecclesias. Lō

fectusqz senio. seragesimooctauo
anno post passionē domini mor
tuus. z iuxta eandem vrbē sepul
tus est.

Argumentū in primam episto
lam canonica sanceti Johannis.

Bestionē verbi
z q̄ deus ipse sit chari
tas manifestat. z susur
rones fratru nec deum scire. nec
pios fieri posse eosqz dissertat:
vt esse p̄probet homicidas. co q̄
odium sit interfectionis occasio.

C. I.
In principio erat ver. z
ver. zc.
God fuit
z i. ab initiali. i. a patre.
z verbū caro factū ē.
tab initio. i. qd au
z cū hoibz puerante.
diuum. i. qd vidi
z vidimus gloria eius.
in oculis nostris
tritam scilicet eius z mores. z etiā spiritualibz
oculis diuinā virtutē eius in monte cognouim⁹
z verū corpus nō fantasma.
quod p̄spexit. z manus no
strae viuificante in anima z in corpore.
stre contrectauerunt de verbo vi
z panis angeloz assumptione carnis hominibz
innovit. miraculū claruit. surrexit. z alios secū
surgere fecit. z hoc vita manifestata ē.
te. z vita manifestata est. z vidi
mus z testamur z annunciamus
fess cū fidelibus. z eterna diuītate
vobis vitā eternā. que erat apud
patrem. z apparuit nobis. Quod
in carne. z verba ex ore eius. z quasi debitis
crederet illis. qui viderūt z audierūt.
Vidimus. z audiuius. annun
ti qui nō viditis. z nō p̄ aliquo tali questu sed
vt bene rūedo. bene credendo. patienter omnia
ferendo.
ciam⁹ vobis: z vt z vos societate
z p̄ nostra societate
habeatis nobiscuz. z societas no
transatis ad dei societate. z vt sum⁹ heredes dei
coheredes chrlūi.
stra sit cū patre z filio eius ihesu
z non transitorie nanciamus. sed memore com
mendamus.
christo. Et hec scribimus vobis
z in hoc seculo in vnitate ecclesie z in futuro in
angelorum societate. z vt multis ad eandē soci
etatem ducamus. z vel nostrū.
vt gaudeat: z gaudiū vestrū

gna familiaritate ei p̄uncti veraz carnē habere palpādo. p̄bauimus: z an
te z post resurrectionē. quibus dicit̄ palpate z videte.
Et vidimus. Manifestat. qd nō infideles. z testes sumus. vidimus
z incredulū annunciantes martyres effecti sumus.
Annunciamus vobis. Sic p̄ eos audiuius nos. sed nō vidim⁹:
minus ergo felices q̄ illi.
Ut et uos societate. Quicqz vult socius dei fieri. prius debet soci
etati ecclesie adunari. Hec minus habet qui p̄ apostolos q̄ qui p̄ se ipsuz
crediderūt. Unde dicit̄ beati. qui nō viderūt z crediderunt. z iterū. Non
p̄ his rogo tantū: sed z p̄ his qui credituri sunt p̄ verbum eorum in me.

In principio episto
le ad p̄mendationem
sermonis diuinitates
z humanitez christi
designat: in quo cha
ritate dei ad homines
z suā ad illos quisbus
scribit: insinuat.

Scripterat iohan
nes euangelii aduer
sus dogmata heretici
z p̄p̄. qui de verbi ḡter
nitate male sentiebāt
z male p̄dicabāt. scri
bit etiā epistolam ad
uersus corundē h̄re
ticoz stulticā: in qua
de fidei z charitatis p
fectione agit. vt intel
ligamus quid credere
quid diligere debea
mus. Multa enī pra
uis dogmatibus idu
cti. de sinceritate fidei
z charitatis nō bene ē
telligebant. dicebant
enī opera esse charita
ris crebro p̄mari. lu
xuriari. p̄lentire viciſ
alienis. p̄radicentes
p̄municare passionibz
christi. z ceteris que ī
plentur p̄charitatem
dei z p̄ximi.

C. I.
Quod fuit a.i.
In vero essi deitatis
qd audiuius p̄ legē
z p̄p̄hetas. qd vidim⁹
sensibiliter hominem
veniente. qd p̄spexit.
m⁹. diuinitatē aduer
tentis in homine. z ma
nus p̄rectauerūt. de
verbo vite. nō fortu
tu p̄sentiētes ei qui in
carne visus: sed cum
multa p̄tectione p̄
scrutatēs scripturas p̄
hibentes testimoniz
de ipso verbo. Qd
vidit aliquis nūciare.
potest alijs. qd p̄fecte
conspexerit; aliquan
do nō potest explicā
re verbis.

Ab initio. Fuit
ab initio dei fil⁹: sed
eundē in carne vide
runt z audierūt dīci
puli.

Et manus. M
a

Et hec ē annūciatio. Quare verbū caro factū ē: quid noni attulit mundo: cur venit pax? Non frustra fuit. vide quid volunt docere. quia deus lux ē: bac sententia diuine puritatis excellentiam monstrat. quā imita ri iubemur. binc manichei p̄futant: qui dei naturā a principe tenebrarum dicunt bello victimam et vicaram.

Annūciamus uobis q. deus l.e. Applicuimus nos ad lucem.

et lux nobis utradicavit. Lenibz eramus: modo p̄ lucē lux sumus et alios il luminamus. dū peccata dimittit et tenebras expelli nunciamus.

Deus luce. Qui ergo vult habere societatem cū luce pellat te nebras peccatorū: q̄a tenebre cū luce societatem habere non p̄t. vnde sequit. Si dix̄e rimus. hoc est. cur verbum caro factū est: vt hoc annūciaret mūdo.

Si dixerimus.

Hactenus p̄menda tio epistole. Hic ostēdit qualiter charitas sit habenda.

Et i tene.am.m. Persistentes in peccatis et alios obscurates nō p̄putant in mebus eius. vnde. Que p̄uentio christi ad bellū: que societas luci ad tenebras.

Si ambulamus in luce. Ita sum mundi: sed tamen nō debemus putare nos q̄dū viuumus om̄io posse a peccatis mundari.

Sicut et ipse ī lu ce. Deus in luce esse dicit: quia suma bonitas. vbi p̄ficere valeat nō inuenit homo in luce ambulat: quia virtutē opibus ad meliora p̄ficit.

Aug. Deus lux est quā non capit locus. vor quā nō capit tē pns. Odor quē non spargit status. Libus quē non minuit eda citas. amplexus quē non diuelit sietas.

Si dixerimus.

z. Illi etiā non habet charitatē: qui de meritis suphientes se dicunt esse mūdos.

Habemus. Nō

aut non habuimus ne forte de p̄teritis dictum videret.

Si confiteamur. Quia sine peccato in hac vita esse non possumus prima salutis spes ē ipsa p̄fessio: plus ex humilitate q̄d ex necessitate. Deinde dilectio: qua diligimus enī cui humiliq̄mūr. et charitas opit multitudinem peccatorum.

Supbia extinguit charitatē: charitas extinguit peccata: ergo robor et humilitas charitatē: humilitas ducat ad p̄fessionem.

Remittat pecca. emun. ab iniqui. Vnde peccata maiora: iniquitatem minora.

Mendacē facie. Solus deus ex se verax: homo ex deo verax: ex se mendax. Impossibile ē quemlibet sanctū aliquādo non cadere in minimis

peccatis. Nec iusti esse desistunt: quia oculi opitulante deo resurgunt.

Et uerbum. Aug. in. xv. de trinitate. Voces quas p̄ferimus signa sunt rerū quas cogitamus. Proinde vel bū qd̄ foris sonat. signū ē verbū qd̄ intus lucet: cui magis velbi p̄petit nomē. Illud qd̄ pfertur ore carnis vox verbū est. verbūq̄ et ipsum dicit: ppter illud a quo vt foris appareat assumptū est. Ita enim vel bū nostrū vox qd̄ ammodo corporis fit assumento eam formā in qua ipsum manifestet sensibus hominū. licut verbū dei

caro factum ē assumēdo eam in qua ipsum manifestet sensibz hominū. Et sicut verbū nostrū fit vox: nec mutatur in vocē. ita verbum dei caro factum est nec mutat ī carnē.

Filioli mei hec s̄ credendum

Et in memoria reueatus: dicendo nō peccauim⁹.

I scribo vobis vt n̄ peccetis. C.

et si quis peccauerit. aduocatū ha

bemus apud patrē hiesum chri

ppicians nos deo predicatione et intercessione

stum iustum. Et ipse est ppiciatio

qui modo in carne viuimus: sed p̄ omnē ecclē

sa nō dicere ecce hic christus: ecce illic chris⁹

vbiq̄ ē christus: vbiq̄ ppiciatur.

P̄ peccatis nostris. Non pro no

stris autē tantum: sed etiā pro to

tius mūdi. Et in hoc scimus quo

hoc ē nōsc deū qd̄ amare

charitatē niam cognouimus eum: si māda

qui mādata seruat: ille fecit: nam qui nō seruat

seruat eūs obseruam⁹.

Qui dicit se

hoc ē p̄ceptū meum: vt diligatis inuicem: sicut

dilexi vobis.

nōsc eum: et mandata eius nō cu

re in hoc: et christus qui dicit ego sum via veri

tas et uita.

Stodit: mēdar est: et in eo veritas

non est. Qui autē seruat verbum

qui dicit illi nōscit eum.

eius: vere in hoc charitas dei per

si mandata eius seruat.

fecta est. Et in hoc scimus quoniā

viuumus vera vita nō morimur

vere obseruanda sunt mandata: qui post baptismum dicit

nos in ipso manere: et qui dicit se.

in ipso sumus.

Qui dicit se in il

in via iustice et charitatis et patientie: qui p̄

enim orant: qui dicit: qui rult venire post

me abneget: s- et c- et f- et m-

lo manere: debet sicut ille: ambu

de virtute in rūtutē: s- modo suo: et atē

denda sunt hec mādata: qd̄ non mā-

lauit: et ipse ī abulare.

Charissimi

z inauditi

non mandatū nouū scribo vobis

et uitati ab abel et sanctis patribz: nō quia ad

ueteres domine p̄tineat.

sed mandatū et uetus qd̄ habuistis

us seruat. In hoc scimus: id est: noticiam habemus: quoniā cognouimus

vnūti et adherentes ei.

Si mandata eius.

Habemus fragilitatē nostram attendere: debe

mus in peccatis aduocatum querere: qd̄ vt impetrē de custodiēdis mā

datis laborebus: p̄ que ad cognitionē ipsius venit.

Qui dicit se nosse z.

Non est magnum vnū deum nosse: cū et demo

nes credant et contemniant.

Non mandatum nouū sed uetus.

Eadem charitas manda

tim uetus est: quia ab initio p̄mendata: eadem nouū mādatum qd̄ tene

bris electis desideriū nonē lucis infundit.

Quod verū est. Secundum q̄ p̄mis̄ p̄ observationē mandatorū dei ad ipsius cognitionē & dilectionē p̄ueniri. et in ipso christo impletum; q̄ obediuit patri v̄sq̄ ad mortē. & ideo ē glorificat. **Et in nobis.** quōq̄ quidā iam p̄ hoc cū deo gloriāt. Et vere ē nouū; quia tenebre iā t. Tenebre ad verē hominē p̄tinēt. lux vero ad nouū hominē.

Tenebre. Id ē corpus passibile & misericē carnis ī christo trāsierunt & verū lumen immortalitatis iam lucet ī eo. quo illuminat etiā alios qui fuerūt vel homo & tenebre

nunc autē lux in dno

Qui dicit se in I.

Determinat qd man-
datum accipiat. i. cha-
ritatē & qualiter cha-
ritas ipsa h̄nida sit sc̄z

dilectio dei & p̄imi.

Qui diligit fra-

Est in lumine scientie
& opationis. sed qui
odit est in tenebris igno-
rantię & per ipsam

ignorantia ambulat
de vicio in vicis. & ne
scit. i. non p̄uidet quo
eat: ad q̄ pgnā recipi

endus sit. vel nescit q̄
eat. i. ignorat viam q̄
pertatur ad melius.

& hoc īdeo quin via
apta sit: sed quia tene-
bre occē. o. e. Quia a

lumine christi recedes
peccatis & carnali vo-
luptate ita p̄peditur.

vt etiam si bonum vi-
deat: non tñ exequat.

Qui diligit fratres
tolerat omnia ppter
vnitatem charitatis. eti-
am si fratri adhibet
correctionē. nō irascit
nō ignominiosa ifert

Pax enī multa dili-
gentibus. l. t. id ē. cha-
ritatem. & non est illis

scandalum.

Scribo vobis
filiali. Proponit
causa q̄ posset eos

abstrahere ab amore
mundi. quia baptiza-
tis in nomine christi. et

īuocantib⁹ nomine xp̄i
dimittuntur peccata.

Ergo xp̄o magis ad
herendum ē q̄ mundū

Filioli. Hoc etiā
modo potest haberi
charitati si diligitis de-

um. & mundū & oīa q̄ sunt eius ne cogitetis. & hec scribo vobis vt re vtile.

Vobis scribo. quibusdā vt filiis. quibusdā vt patrib⁹. alijs vt iuuenib⁹.

Filioli patres adolescui. Ideo filij: quia remittuntē peccata. ideo
patres quia cognouistis antiqua. ideo iuuenes quia fortes. quia vicistis.

Adolescētes. Adolescentē tempus. ppter incētua carnis lubiciū: sed

pter robur etatis habile certamini. & bi tentatia volutatia verbi dei

amore vicerunt. & psecutiones ptempserunt.

Infantes. Humiles spiritu. qui quo magis humiliant̄ sub potēti ma-
nu dei: eo sublimius norūt arcana diuinitatis. vnde. Reuelasti ea p̄ pulis

Scribo vobis iuue. Considerate etiā atq̄ etiā q̄ iuuenes estis. pu-
gnate vt vincatis. vincite. vt coronemini. humiles estote: ne ipugna cadatis.

Et vicistis. Trahebas tūc t̄pis ex p̄severātione ad lupanar. sed isti vi-
tiliter resistendo vincebant.

Nolite diligere mundū. Utimini mundū ad necessitatē. sed nō di-
ligite ad supfluitatē. & carnis curam ne feceritis in desiderijs.

Nolite diligere mundū. Vnū cor dno sibi aduersarios amores nō capit. Radi-
cati in charitate sup banc radicē nihil edificetis; nisi qd puenit charitati.
quia nō potestis dno bus dominis seruire. Sicut dilectio dei fons omnū
virtutum: ita dilectio mundi omnium viciōrum. vnde sequit̄. **Quoniam**
omne quod est in mundo.

Quoniam omne quod ē in mundo. Omnes dilectores mundi nihil
habet nisi h̄ tria. quib⁹ omnia viciōrum genera p̄prehēdunt. **Concupiscētia**

carnis est desiderium

omnū que ad volu-

ptatem & delicias cor-

poris p̄tinent. **Ut ci-**

bus p̄onus. p̄cubitū.

& bniūmodi. **Concu-**

piscētia oculorū ē oīs

curiositas que sit ī di-

scendis artibus magi-

cis in oēplandis spe-

ctaculis. in supuacuis

adquirēdis rēbus tē-

poralibus. in dno scē-

dis carpēdīq̄ viciōs

primoz. **Supbia** vi-

te. cum quis se factat̄

honorib⁹ magnas

familias expedit. **Per**

hēc tria viciōs ē adā

quia cibū retinē p̄ci-

puit. voluit esse sc̄ies

bonum & malū. volu-

it esse sicut deus. hec

tria vicit christus q̄a

nō ē captus amore pa-

nis corporis. nō desce-

dit de pīma qd cēt te-

tare dei. noluit extol-

li sup regna mundi.

Concupiscētia

Quē cupiscētia et

supbia nō est ex patre

Digna viciōz non

ex deo ē patre & p̄dito

re. sed ex mundi amo-

re q̄ē deo p̄ferimus.

Fecit deus homines re-

ctos. ipsi se miscerunt

infinitis questionib⁹.

Dens intentator ma-

loz est. s̄ vniuersq̄

tentatur a propria co-

cupiscētia.

Qui autē facit no-

luntate.

Hoc etiā

modo potest haberi

charitas. si nullo in-

līncū hereticōz de-

victi estis a fide. & cete-

ris q̄ sunt dei. & vt ea

teneatis p̄maneant in

vobis q̄ audistis ab initio.

Proponit causa filioli. quia nonissima hora.

Filioli mei no. Et ppter hec debetis p̄sistere: quia multi antichristi

qui vos volunt seducere. licet audistis. q̄ antichristus u. cum quāto enim

impetu & errore audistis venturum antichristum: cum tanta violētia & iſi

veniunt.

Un undecima hora sumus. venit salvator in carne. & secūtura ē pestis an-

ticchristi. quē p̄conia salutis impugnet. quē vincā quā christus excusat exifit

. & huīus nequissimi capitū ī multa membra p̄missa sunt: a quibus ca-

uendum ē. quia iam unīnēt finis seculi. vel nouissima hora. i. similius no-

vissim. Similis ē hec psecutio illi future.

Nūc antichristi multi. Antichristi omnes heretici. omnes q̄ fidem.

q̄ p̄fident verbis destrūnt actibus. omnes christo p̄trarij. qui venturo suo

capiti testimonium reddunt. q̄ mysterium iniquitatis iam opatur.

Antichristi. Quia baptizati & chrismate vñcti q̄ que melius possunt

decipere. sunt christo & ecclēsie eius p̄trarij.

Ex nobis prodierunt zc. Sed sicut sunt multi antichristi · non tū vos terreat · si ad iudicium vel paganus mū redierunt · ne putetis ecclesia ex hoc pati aliquid dāmnum · quia si ex nobis exierūt · tamē non erāt ex nobis veraciter · nō potuerint egredi · nisi essent christo p̄trarij · qui nō est christo p̄trarius · in corpore christi manet.

Hic sunt facti in ecclesia quomodo humores mali in corpe · quando euomātur reuenat corpus · sic quādū exēt mali reuenat ecclesia.

Sed ut manife.

Muli qui non sunt ex nobis accipiūt nos
biscū sacramēta dñi
sū · sed tentatio pbat:
quia non sunt ex no-
bis · quia quādū illis
tentatio venerit: qua-
si occasione venti vo-
lant foras: quia gra-
na nō erant. Omnes
tunc volabāt cū area
dominica cepit venti-
lari in die iudicij.

Edeo pmittēte deo
quidā ante ultimam
dissensionē exēunt de
ecclesia · ostendētes se
non fuisse de corpore
christi: vt p̄ hoc mani-
feste clarebat: quoniam
nō sunt omnes ex no-
bis · qui nobiscī intra-
positi sacramēta chri-
sti recipiūt · et ideo nō
debet vos grauare co-
rum segatio.

Sed uos unc.

Cum de hereticis lo-
queret · repente ad su-
os cōuersus dicit eos
habere vunctionē a sā-
cto: vt ecōtrario offe-
dat · q̄ heretici et om-
nes antichristi sint gra-
tie spiritualis munere
privati: nec p̄tinēt ad
eum qui sanctus vo-
cat a p̄phetis.

Nouistis omnia.
Nostis veritatē fidei
et vite docti p̄ unctōz
spiritus · nec opus ha-
betis doceri nisi vt p̄
sistatis in eo quod ce-
pistis.

Et quoniam omne mendacium ex
veritate non est · quis ē mendacius:
qui negat · quoniam ihesu s̄
christus? Hic ē antichristus · qui
negat patrē et filium. Omnis qui
ihesum esse · nec filium nec ipsum patrē habet
placatum.

negat filium · nec patrem habet.
coide voce et opere · ihesum esse christū.

Qui confitetur filium: et patrem

et placatū s̄ppicum ergo · p̄ predicatorēs
habet. **Vos quod audistis ab**

conuersationis vestre et observationē memori-

ter tenetis. Initio · in vobis permaneat · quia

si in vobis permanērit qd ab initio
audistis: et vos in filio et patre ma-

fidei in futuro p̄ spem.

nebitis. Et hēc ē repromissio · quā

gatōis christi: in cuius p̄paratione cetera aut paria · aut nulla videantur.

hoc p̄primum est indecorū: vt dicāt ihesu non ē christus · sed et omnium qui

christi mādatis obtempare p̄temunt.

Hic ē antichri. Ecce admoniti sumus quomodo cognoscamus anti-

christum · et quicunq̄ negat christum.

Qui negat si. Frustra confitetur deū patrem qui negat filium qui

ex deo p̄cedit.

Omnis qui negat filium. Ne quis dicat christū non colo · sed deū

patrem colo · addit omnis.

Quod audistis ab initio zc. Si quis dixerit ecce hic christū · ecce

illuc ne credideritis · qd ab apostolis andistis tenete.

Et uos in filio et patre. Ita eritis membrā patris et filij · vt a memo-
ria et p̄tectione patris et filij n̄ excidatis · et hoc debetis appetere vt sitis i pa-
tre et filio: quia inde mercede p̄sequimini.

In filio. Filium primo ponit · quia nemo venit ad patrē nisi p̄ filium.

Pecē repro. Memoria pmis̄ mercedis p̄seuerantē te faciat in ope.

Doceat uos. Nemo docenti tribuat · qd ex ore docētis intelligit · n̄ si

intus qui doceat sit li-
guia doctoris exterius
in vacuū laborat · nec
tamen doctor taceat:
qd potest agat.

Sic sicut iunctio

eius. Id ē spiritus

sanctus · cuius lacra
mentū est in vunctione

visibili · vt vunction cha-

ritas que diffunditur

in cordibus nostris p̄

spiritum sanctum qui

d. e. n. **Que ad obser-**

nanda dei mandata-

cor qd iplet: islamat.

Et uerū est et nō

Alia translatio et ve-

rax est · s. vunction · et nō

ē mendax.

Manete i eo. Et

nunc filioli m.

Crebra iteratione in-

culat: vt mētibus ar-

tius infigat.

Manete in eo.

Et si quid boni habe-

tis illi totum et nō vo-

bis iputate · mala vo-

bis et diabolo iputate

Filioli ma. in eo

Qui inter p̄leuroes

in domino manet nō

p̄fusus · spem habet i

eius aduētu: sed qui

hic erubescit confun-

detur in eius aduētu-

cui p̄cepta neglexit.

Dmis qui facit

iii. Justicia p̄fecta

vix est in angelis vel

in sanctis viris qui sp

manet in contēplatio-

ne dei. In nobis iu-

sticia incipit ex fide.

Initium iusticie con-

fessio peccator. Per

ficietur iusticia quan-

do non erit lucta cum

carme: sed triumphus

de hoste.

Ex ipso natus ē.

Iam nati sumus ee

iusto iusticiā iusti pa-

tris sequi oportet.

Qualem chari-

Quantis et qualib⁹ donis ostenderit deū erga nos paternā charitatem ·
dedit enī vt hoc seculo nomine et actu nominaremur filij dei · et in futuro si-
mus · possidendo hereditariam beatitudinē.

Dedit nobis pater. Ut eum amare nouerimus et possimus · non ta-
men vt dominum serui: sed etiam vt patrem filij · vnde dicit. Quotquot
autem receperūt eum; dedit eis. p. f. d. f.

Filiū dei sumus. Quasi diceret esse et dici filios dei que dignitas est

Responde. Charissimi nunc filij dei sumus. Nunc p̄ miracula que faci-
mus · et p̄ puritatem vite appareat q̄ sumus filij dei · sed quidquid ē in presen-
ti parum est ad respectum futuri.

Similes erimus. Cum immutabilis eterni diuinitatis contemplatio perficiatur: nos quoque immortales et eterni in illo erimus: non idem quod ipse: sed similes: quia creatura et ad similitudinem eius facti sumus.

Quoniam videbimus. Secundum quod verbum caro factum est videtur mali: et in iudicio sunt visuri: sed quomodo verbum in principio erat apud patrem videbunt soli iusti: et tollet impius ne videat gloriam dei.

Sanctificat se. Non auctor liberum quod dum dicit quod homo se sanctificat: nec tamen plenitudo pelagianis qui dicunt hominem non indigere gratia: sed sicut gloriam diuinam similitudinem per modum nostrum recipimus sperare: sic mundanam diuinam sanctitatem per nostra capacitate inveniuntur imitari: ut haec gratia visitare mala laboremus dicentes deo. Adiutor mens es tu: ne derelinquas me.

Et peccatum est iniuriam. Hoc nomen lex inde a nomina i-iniquitas que est contra legem vel sine lege: inde dicit peccatum est iniquitas quidquid peccamus propter legem dei facimus unde parvantes reputauit omnes peccato: non solum qui scripsit legem ostendunt sed etiam qui innocentia naturalis legis corrumunt.

Et scitis. Ne nos qui peccatis et iniquitatibus carere non possumus de salute desperare: subdit quod per christum a peccatis solvimus.

Non soli per gratiam facti sumus filii dei et speramus quod ei similes erimus sed etiam ab iniuitate liberamur: quod ideo apparuit ut peccata tolleret de quod iniquitate nemo se excusat.

Peccata tolleruntur. Tollit dimittendo facta: admittendo ne fiat ducendo ad vitam et fieri omnino non possint.

Omnis qui in eo manet. Quasi. Et

quid per debet nobis: quod sine peccato venit. **Et** Omnis qui in eo manet non peccat.

Qui peccat non uidet eum. Et qui manet in eo: non peccat: et in hoc nemo vos seducat: dicendo quod vel iustitia sit ex homine: vel quod cum peccato possit aliquis in deo manere: quia et omnis iustitia ex deo: et omnis peccatum ex diabolo.

Qui facit iustitiam. Id est: qui habet actum iustitiae et intentionem iustus quidem est: sed non ex se: sed sicut ille est ab eadem radice procedit: iustitia in illo principaliter: in isto secundarie: in illo naturaliter: in isto per adoptionem.

Quod est: qui iustus est ab illo iustus est.

Vicent et ille iustus est. Sicut non semper in equalitate dici solet: verbi gratia: ut mulier interest inter faciem hominis et imaginem de speculo: quia hic corpus: ibi enim imago: et tunc hic et ibi oculi: et hic et ibi aures: ita nos habemus imaginem dei: iustitiam dei: sanctitatem dei: et non imaginem quod filius est equalis patri: non iustitiam dei quod ille iustus est incommutabiliter perpetuat: nos credendo

non ascendit in cor hominis que preparauit dominus: sed sicut apparuit quod erimus. Huius secundum adiuuatum secundum corpus immortales et impossibiliter sicut ipse filius.

mus quia cum apparuerit similes ei erimus: quoniam videbimus?

eum sicut est. Et omnis qui habet quod ad similitudinem dei pertinet: non potest arbitrio sua voluntate dei iustitiae pie uiuendo secularia desideria abnegando. Sancti electi: sicut et pater vester spiritus hanc in eo. **Sanctificat se si qui habet spiritum et sanctificat: si omnis qui est in eo: et ille sanctus est.** **Omnis qui voluntate et actu: non dicat ergo ego homo peccator sum: sed unicus non sum: qui peccat contrarius numeri equitati diuine legis existit.**

peccatum est iniquitas: et iniquitate facit: et

peccatum est iniquitas. Et scitis: quod primo adiuuatum ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi: et ille apparuit: ut peccata tolleret et potuit quia peccatum est in eo: et si esset in illo peccatum illi esset auferendum: vere immunit ipsi gno erat: et occidit fratrem suum.

Hoc peccatum in eo non est. **Omnis**

qui in eo manet non peccat. **Et omnis qui peccat non videt eum: nec talias cognovit: sed deitate: gustando suavitatem eius: si enim gustet quod suavis dñe non peccato: a uidentibus eius gloria se remoueret.**

Iscivit eum. Filioli nemo vos sed

ducatur. Qui facit iustitiam iustus est: participatione

est: sicut et ille iustus est. Qui facit iustitiam eius

peccatum ex diabolo est: quoniam

isue creationis incipiens peccare peccat atque

visus in presenti: sed in veritate non scit.

Talib initio diabolus peccat. In hoc

sed carne

apparuit filius dei: ut dissoluat

tibus ligatur homo: ita soluit quis omnis

in baptismio.

Opera diaboli. **Omnis qui natu-**

in eum quem non videamus: ut aliquando videamus: non sanctitatem qua ille sanctus est: eternitate: nos sancti fidei.

Ex diabolo. Non carnis originem ducento: sicut manichens volvit de cunctis hominibus: sed imitationem et suggestionem peccandi sumendo ab illo: sicut filii abrae dicuntur imitando fidem eius et iudei detestantes fidem abrae facti sunt non filii abrae: sed diaboli.

Ut dissoluat. Id est: dissoluat illa ueritatem quam a diabolo traximus: ad

a deo facta: sed peccato

a diabolo natu-

tales genitum quod fuit.

Lum

peccipientia nati su-

mus ante quod nostra te-

bita addamus: de illa

dannatio quod nascimur

morimur.

Sed natus

est christus homo: et

solvat peccata homini

et reducat ad vitam.

Decatuum non

facit.

Non de omni

peccato dicit.

Si di-

xerimus quia peccatum

non habemus: nos ip-

sos seducimus.

Si de

violantie charitatis:

qua quod semper di-

dei qui renatus est in seba-

bet: committere non potest et

ad hoc sequentia spe-

ctant: vel de quolibet

criminali potest accipi.

Quoniam semper

ipsum est.

Jesus si-

lius patris non potest

legem dimittere.

Ex

prospero.

Dilegit in iuste-

rii sunt.

Dilectio est

certum signum quo di-

scimus filium dei et filium

diaboli.

Alii sunt co-

munita bonis et malis.

In hoc fonte non co-

mutat alieni.

Quid vis habeas.

Si hoc

nisi habeas: nihil

tibi potest.

Alii non

habeas: hoc habe

impedit legem: quod plen-

tudo legis charitas.

Quoniam opera

e-m-e.

ubi est in ui-

dia non est fraternus

amor.

Opera charita-

tem non dicitur.

Abel in sua

charitatem. hinc di-

scimus homines.

Nemo attendat linguis vel facta. Cor si non benefaciat: per tribus suis: ostendit quod in se habeat. Cain recte offerebat creatura creatori: sed non bene dividebat: quando credebat placere munera quae offerebat cum odio fratris. Abel cum dilectione obtulit et placuit.

Nolite mirari. Non miror si amator mundi fratrem ostendit sepatum ab amore mundi et celestib[us] intentum desiderij. Religio peccatori est abominationis.

Nos scimus et. Nemo de virtutibus se extollat: nemo suarum virium paupertatem metuat: qui fratrem diligat: aptum dat iudicium: quia ad sortes iustorum pertinet.

Manet in morte. Vita carnis anima: vita anime deus. Corporis mors amittere spiritum: anima mors amittere deum. Qui ergo per odium fratris amittit deum amittit vitam.

Qui odit fratrem. Qui ex odio insequitur fratrem: provocat ad iram et discordiam: et sic quantum ad se occidit enim in anima.

Gi quis ptemnat odii fratris: num ptemnet in corde suo homicidium? Non mouet manus ad occidendum et homicida iam teneat. vivit ille. et iste in teractor indicatur.

Non habet vita eternam. In perpetuo cum cain damnabitur: qui hoc genere homicidiu[m] teneret ut discordet a fratribus.

In hoc cognouimus cha.dei. Prepositis multis rationib[us] de habenda charitate. tandem supponit de charitatis pfectione sub exemplo passionis dominice.

banc petrus monetur
babere: cum dno iter
roganti profiteret se
amare. cui dicit: cum
autem semper excedes
manu tuas et alius te
cingeret. et duceret. q[ui] tu n[on] vis. In quibus ver-
bis ut anima p[ro]mota
poneret: docebatur.
Maior[er] em charita-
tez nemo habet. q[ui] ut
animam s[ecundu]m ponat. q[ui]
p[ro]a suis.

Qui habuerit s.
m. Si vel ex t[em]p[or]is o-
portunitate. vel ex hu-
mana infirmitate no[n]
cogerit animas po-
nere: debemus saltem
res nostras p[ro] fratribus
deponere. et hoc es-
trumentum charitatis.

Qui didic rem suam
dare: quod potest
sit scilicet deponere.

Filioli. Quia no[n]
est perfecta charitas in
illo. qui no[n] ponit ani-
mam p[ro] fratribus: vel
qui saltem no[n] dat pe-
cuniam. ergo ut p[ro]fes-
tas charitate habeat.
tis filioi eiusdem pa-
tris non dicitur.

Non diligamus
uer. nec lin. In
verbo pura locutio n[on]
opus. In lingua mul-
tiplex oratio intelligit.
sicut quidam sepe repe-
tit sermonibus asse-
ctum suum volunt com-
mendare.

Diligamus ope-
re et u[er]e. Quia si
etiam fallimur in dile-
ctione ex humana i[nt]er-
mitate: no[n] fallimur in
mercede quia maior est
corde nostro et nouit
quo zelo fiant omnia.

Et u[er]itate. Ut
simplici intentione be-
neficia p[ro]sternemus no[n]
propter iactantia vel propter aliqd tempore p[ro]modum. sed respectu solius dei.

In hoc cognouimus q[ui] e[st] u[er]e. In hoc q[ui] ex u[er]itate diligimus sci-
mus q[ui] ex u[er]itate sumus: i.e. sumus nos ex deo (qui est u[er]itas) hanc veram
dilectionem habere. et ex hac dilectione sciimus nos esse in conspectu: i.e. p[ro]miser-
ti eius conspectu. et in hac etiam suademus corda nostra ad meliora opera. et cogitanda.

Et in conspectu eius s[ecundu]m c.n. Id est. tales cogitationes corda nostra
habere suademus. que diuinis sint digni conspectibus. Omnes enim qui ali-
quid facere disponunt: ad id factum meditandum corda sua se querere sua-
dunt. Sed qui mala cogitat: si posset deo occultaret. Qui vero bona hi-
facillime cordibus suadent: ut conspectu dei p[ro]tesseri desiderent. q[ui] est indi-

cium magne pfectio[n]is: cum sua opera vel cogitatus a deo gaudet uideri.
Quoniam si repre. Et hoc magnu[m] est p[ro]p[ter] dilectionem ita mundas
habemus cogitationes q[ui] deo eas volumus ostendere. quia etiam si p[ro]scien-
tia accusaret nos intus: et veller latere deum. quia no[n] bono animo bona no[n]
stra faceremus: tam[en] deo latere no[n] possemus. quia maior est corde nostro. et
nouit omnia. valet ergo dilectio que nos commendat illi quem latere non
possimus.

Et quidquid p.

Magna p[ro]missio et te-
siderabilis fidelibus
Sed si quis adeo p[ro]-
uersus: ut celestib[us] p[ro]-
missis no[n] delectet: sal-
tem timeat q[ui] eccl[esi]a
rio sapientia terribili
ter itonat: qui auertit
an[gu]l[us] suam ut non au-
diat legem. oratio ei[us]
erit execrabilis.

Et hoc est manda-
tum. Mandatum sun-
gulare modo p[ro]ponit.
et duo subiungit: quia
hec nequeant separari.

Et qui. Quia mer-
cede hec mandata fi-
dei et dilectionis ferme-
tur exequi.

In illo manet eccl[esi]a
Primiti t[em]p[or]ibus cre-
scens eccl[esi]e cedebat
spiritus sup[er] credentes.
et loquebant[ur] linguis
et faciebant miracula.
Sed nunc no[n] egit ec-
clesia exteroibus si-
gnis. Omnis qui ha-
bet fidem et charitatem
testatur in se spiritum
manere.

C. .III.
Ocharissimi no

spiritualiter loquuntur ut eum ele-
gatis ad unitandum: quia quedam
dona spiritus sunt p[ro]mutata bo-
nis q[ui] malis p[ro]ter charitatem.
lite omni spiritui credere: sed pro-
t[em] secundum deum sunt sp[irit]uales: si charitate nitatur: quia si mysteria o[ra]na noue charitatem habet.
q[ui] ide p[ro]muntur vos: quoniam eccl[esi]a
b[ea]t[er] spiritus si ex deo sunt: quoniam
q[ui] qui sub obicitu fidei errores predicant: et malis
exemplis corripunt: si charitate no[n] habentes.
multi p[ro]pseudo p[ro]phet[es] exercuntur in
t[em]p[or]o: p[ro]bare possumus: hoc signo noscitur
spiritus dei: scilicet q[ui] omnis. f.
hunc modum. In hoc cognosci

tur spiritus dei: Omnis spiritus
pro[te]ctor et op[er]atio et ea charitate instruit auditores.
qua charitate deus factus est homo:
qui existitur ihesum christum in car-
ne venisse. ex deo est. Et omnis
qui dominante vel anima vel carnem negat vel
spiritus qui soluit ihesum: ex deo

git. hic non habet spiritum dei.

Quoniam multi eccl[esi]a. Charitate non habentes. et u[er]itate ecclesie pra-
uo dogmatibus scindentes nihilominus spiritus sanctum in se ostendunt esse:
subdit. ut p[ro] fructus p[ro]bentur si sunt p[ro]pseudo vel veri p[ro]phet[es]: quia no[n] colli-
gunt de spinis vngues. neq[ue] de tribulis sicis.

Omnis spiritus qui con- Multi heretici qui u[er]itate ecclesie sepa-
re prauo dogmatibus volebant hunc versiculum ex epistola rasurunt ne per
eum erroris conuincerent. ¶

Soluit. Qui deum ab homine distinguit qui membra a deo dimidit. q[ui]
verba dei male interpretat. qui a deo male uincedo recedit.

Ipsi de mundo. *Hi spiritus nō sunt diligēdi· nō sunt audiēdi· qā z si christi nomē inuocant; z ligno christi se notāt: tñ sunt de illoꝝ numero qui mūdā cupiunt· qui cœlestia ignorant.*

Ideo de mundo I. *Ratione mundā sapientie pbantes nō posse deum hominē mortuū suscitare· hominē mortale in celis habere mansio nem· z alia huiusmodi.*

Charissimi dili. inuicem. *Commēdauit charitatē multis modis.*

*iān ad eius singula
rēm laudem accedit· i
quo enim maxime de
bemus audire scilicet
qui dilit ex deo na
tus ē· z dēn nonit: qā
dens charitas ē. Dis
kerat charitas ex deo
ē· hic supaddit dens
charitas ē.*

Aug. *Charitas est
affectus animi ad di
ligendū deum ppter
deum· z ppter
deū. Item alibi. Tu
autē domine neqz af
fectus animi neqz ani
mūs es sed dñs deus
anū tu es.*

**Qui facit ptra cha
ritatem ptra deum fa
ciit facile quāqz vi
deat cuius facere cō
tra hominē: sed ptra
deuz facere quis non
timet?**

**Charitas ex deo
est.** *Filius deū est
ex deo. spiritu sanc
tus est ex deo· z non
tres dī· sed unus deū
pater filius z spiritus
sanctus· z ille dilit i
quo habitat spiritus
sanctus. Ergo dilectio
est deus; sed deus qui
ex deo. z ita vere dici
tur. z dilectio ex deo.
z deus dilectio ē. Cū
dicit ex deo· aut filius
intelligit· aut spiritus
sanctus· cū apostolus
dicat· charitas diffusa
ē in cordibus nřis
p spiritu sanctū qui
datuſ est nobis· intel
ligimus dilectionem
spiritu sanctū esse· hic
ē fons in quo non cō
municat alienus· cum
in omnibꝝ alijs sacra
mentis ecclie pmuti
cet. Ad hunc fontē bi
bendū nos hortat̄ di
cens· diligamus inuicem.*

Quoniam deus cha. *Non differt i deo vt iustus z iusticia dicat· vt
diliges z dilectio dicat· qz nō transnoiatine a iusticia dī iust. ve l diliges
dilectione· quia iustitia vel dilectione habeat; sed qz ē iusticia vel dilectio.*

In hoc apparuit cha. *Probando qz deus charitas ē· z qz nos di
ligit· voluit inducere nos suo exēplo vt inuicē diligēremus; z ad noticiam
eius veniremus.*

Sicut deus nō expectauit vt eum diligēremus; sic nos nō expectem⁹ vt
alij nos diligent; sed priores diligamus.

Dilectio patris pbata est: quia misit filium· dilectio filij· qz mortuū ē.

Non quasi nos z. *Non prius diligimus vt quasi in merito nostrę di
lectionis ipse diligēret nos· sed z ipse prior dilit nos; vt hunc gratia a⁹*

nos eum diligamus.

Propiciatio[n]e. *Alia translatio litatorē i sacrificatore p petis nīg.
Etnos debemus alterutru di.* *Dilige z qd vis fac· liue raccas
dilectione tace, sine clamā· dilectione clama de hac radice non potest nisi
bonum extre.*

Deum nemo vi. iii. *Hic ut vident ista visibilia corporis sensib[us] no
ta si non videt deus. Sed z si aliquādo hoc modo videndi vīsus ē· non*

sicut iste naturē vidē

tur· sed voluntate vi

lis est· specie qua vo

luit apparet· latētē na

tura z incōmutabili

ter in se pmanēte. So

antē modo quo vide

tur sicut est· nunc for

tasse videt ab angelis

a nobis tunc videbit

cum equalis angelis

erimus. Sed nec tūc

videbit· sicut ista vi

sibilita· que corporali

visione cernuntur. S

vnigenitus qui est in

sinu patris ipse narrā

bit· qd nō ad oculos

sed ad mentium vīsio

nem p̄tinet. Hic ut

go si sole istum vide

re vellenuſ· oculum

corporis purgāmenſ

sic volētes videre de

um· oculū mentis pur

gem⁹. Sed quia hec

vīsio in futuro sperat

quid agēdū ē· quo

solatio vīendum; dū

ad huc pegrinamur i

corpoze· diligamus i

nīcē; z sic deus ē no

bis manet.

Et charitas eius

z. *Incipe diligere*

cepit deū in te esse· re

lēe in dilectione· tam

pliūs habito in te

deus facit te perfe

ctum· vt diligas z in

ūnicūm; sicut z ipse in

ūnicos dilit.

In hoc cognosci

mūs. *Vnde scie*

mus si babeam⁹ spiri

tum dei; Interroga

vīscera tua· si sint ple

na charitate· habes

spiritu[m] dei· quia cha

ritas dei diffusa est in

cordibus nostris per

spiritu[m] sanctu[m] qui da

tus ē nobis.

Quoniam in eo

manemus et ipse in no.

Deus ē nobis manet z nos in deo· z nō

de salute desperat; quia z si morbi scelerū nos deprimit: omnipotē ē me·

dicus qui salnet. Saneamus in spe· vt veniamus ad rem.

Quisquis confessus fuerit. *Supra dixerat si diligimus deus ma*

net in nobis· hic dicit qz confessus f. q. i. e. f. d. in deo manet z deus in eo.

In simuans qz quisquis habet dilectionē in fratres; ille vere testat̄ ihesum esse

dei filii. Quare em̄ causa effectus pueniunt; z ipse causa pueniunt.

Deus in eo ma. et ipse z. *Vicissim in se habitant qui p̄tinet z qui*

p̄tinetur· habitas i deo sed z p̄tinens habitat in te deus: sed z p̄tinat

ne cadas; quomodo cadet quē p̄tinet deus?

Et nos cognoscimus. *Nos vidimus z testamur qz deus misit filiu[m]*

lū z cognoscimus qua causa hoc fecit· nō quia indigeret· nō quia aliquid

deberet sed sola charitate cum haberet unum noluit illū esse unum. sed ut fratres haberet: adoptauit illi qui cū illo possideret vitā eternā.

Deus caritas ē ū. Idem supius dixerat. ecce iterū dicit ut amplius commendet. et ut alium effectum charitatis adiungat. Supradixit per charitatē sacram esse primum aduentū filij dei in mundū ad salutē mundi. hic p̄ eandē charitatē annūciat salutē fidelium in secundo aduentū i die iudicij.

Cum dilectionē mandat· dilectionē dei nec penitus taceret· nec frequenter noīat· dilectionēz

inimici omnino taceret· fraterne charitatis frequentissime meminit.

Cum hoc dicat nō esse magnū si dili-

gamus eos qui nos diligunt· nisi etiā ad inimicos dilectio p̄t-

gat? Sed q̄ r̄sp̄ ad dilectionē inimicorum p̄uenit: non transibit

fratres. oportet enim

ri (sicut ignis) p̄t: oc-

cuper. p̄tima: t̄ sic ilō

ḡnitoria descendat.

Qui optat de inimi-

co ut frater fiat· fratre

diligit. Non enim a-

mar in illo q̄d est: sed

qd vult esse· sicut fa-

ritate: sed perfecta charitas foras

l̄seruile: t̄ quia torquet coe p̄scia peccatoꝝ

et nō dñm facta ē iustificatio-

mittit timorē: t̄ quoniam timor p̄c-

nam habet. Qui autē timet: non ē

q̄ vi perfecti sumus diligamus.

p̄fectus in charitate. Nos ergo

diligamus deū: quoniam deū

nulla necessitate: t̄ de inimicis amicos ē.

t̄ q̄ multa verbottenus dicitur diligere: subdit si q̄s

p̄tior dilexit nos. Si quis di-

xerit quoniam diligo deū: et fra-

tre suum oderit: mendar est. Qui

enim nō diligit fratre suum quem

videt: deū quē nō videt· quoniam

gnita amari nō potest.

Et hoc mandatus habemus a deo. vt qui diligit de-

sī q̄ si fratre nō diligit: nec deū diligit. cuius

natos non diligit.

um: diligit et fratem suum.

niat. sicut Paulus. Cupio dissolui et esse cum christo.

Sicut ille et nos. Ut expositū ē: sicut nō semp ad equalitatē sed ad quādā similitudinē dicit. sicut aures habeo sic et unago. si ad imaginē dei faci sumus: gnare nō sicut deus sumus?

Tumor nō ē. Per hoc īelligitur p̄fecta charitas: q̄ ī tali charitate que ad imitationē diuinē bonitatis etiā inimicis benefacit: nō est timor.

Foras mittit ti. Illum de quo dicit. Initium sapientie timor domini. quo timet quisq̄ incipies opa iusticie ne veniat distractus iudex et se mis-

nus castigati danuet. p̄fecta charitas p̄fectam facit iusticiam. nec habet

unde timeat: sed desiderat.

Aliud ē timere deū ne mittat in gehennāz qui timor nō dñm castus ces-
tabit. Aliud timere deū ne te deserat. qui timor castus permanet in seculū

seculi quia desiderat aduentū sponsi.

Quoniam deū prior. Dilectio dei dedit nobis vt diligemus

eū. vñ dicit: nō vos me elegistis: sed ego. e. u.

Denim quē non uidet. Ideo non uidet deū: q̄ nō habet dilec-

tionem· ideo nō habet dilectionē: quia nō diligit fratre. quia si haberet dilec-

tionem· videret deū: ergo purgato oculo p̄ dilectionē tendamus qd cō-

mendam incommutabilem dei substantiā.

Et hoc mandatum. Ne quis audeat dicere diligere possum deū etiā si non diligam fratrem. ad d. et hoc. m. ū. q. quoniam diligis eum cū negli-

gis mandatum? C. v.

Omnis qui cre. Credit qui sic vinit quonodo christus p̄cepit. Ali-

ter et demones credunt. Opera autē p̄tēr fidē vel nulla. vel etiam si bona

videantur in anima. q̄ p̄tēr viam christum.

Omnis qui cre. Ve-

re qui diligit deū: di-

ligit fratre. Nam qui

diligit deū patrē: dili-

git deū filiū: diligit ei

am dei filios membra

illi capitis. Ergo di-

ligamus filios dei: vt

cuius membra sunt. et

diligēdo filiū integrū

diligamus patrē: di-

lectio ēm̄ cōpaginat

corpus christi vt sit v-

nus christus. Ita qui

amat fratres: amat se

ipsum. Cum illo enī

ipse vñ est. Nec p̄t

nō diligere christum:

et membra christi dili-

git. Sic q̄ filiū diligē-

q̄ ē idem cū patre: ne-

cessario et p̄tēr diligē-

Omnis q̄ cre. Et ve-

re qui diligit deū dili-

git et fratre. nam qui

diligit deū qui ge-

nuit: diligit ēū qui ge-

nitus est. secundū q̄

genitus ē ab eo. et q̄s

natus: qui credit ū.

et quis est qui genuit:

deū pater. Qui ergo

diligit deū generatē

in fide: diligit genera-

tum in fide: et p̄ueni-

ter loquēs de dilec-

tionē: meminit fidei: q̄ si

quis adeo est durus:

ut negligat amare ho-

minē. p̄pter hoc q̄ ho-

mo ē. q̄ in eodē exilio

est: monendus est vt

saltes ideo diligē: q̄

ex deo natus ē: q̄ p̄t̄

ceps ēū deū gratiae ē.

Sed q̄ multi diligēt p̄t̄os p̄pter p̄sanguinitatē vel p̄pter tempore p̄mo-
dum: determinat quis verus amator ē p̄t̄imū.

Grauia nō sunt. Non trahunt deosū vt talentū plūbi: sed sursum

vehit: et excelsos facit custodia mandatorū dei.

Grauia nō sunt. Iugum ēst dei suave: et onus leue. Que enim natura

sui dura sunt et aspera: amoꝝ dei et spes p̄zimū facit lenia. Si quis grauia

ēst dicat: infirmitatē sui accusat: quia fortū sunt levia: et vere nō sunt gra-

uia quia omne q̄d nāscit ē: deo. qui diligit deū: et p̄t̄imū. Qui de-

mandatis dei ita se instituit: vt ea ad actionē p̄ducat: et hic vincit mundū

p̄temnit blandimenta vel aduersitates sc̄ili-ētā ipsam mortē corporis: q̄

rit que sursum sunt nō que sup terrā: et ne quis sua virtute cōfidat se posse

vincere mundū. subd̄: et hec ē victoria que vincit mundū fides nostra. Illa

fides que p̄ dilectionē operatur: q̄ dei auxiliū flagitat.

Quis ē qui vincit ū. Determinat que fides vincit sc̄i fides christi

quasi vere p̄ fidē vincit mundū: quia p̄ aliud nō vincit.

Fides no. Ecce que fides vincit: q̄ credit verū hominē et verū deū.

Dic ē qui uenit per aquam. Q̄z sola fides et p̄fessio dimitatis

nō sufficit ad salutē ad vincendū mundū: addit et de humanitate.

Spiritus. Id ē humana aīā quā emisit in passione. Aqua & sanguis quē fluxerūt de latere. qd fieri non posset si verā carnis naturā nō haberet. Sed & ante passionē sudor factus ē sicut guttae sanguinis: ostendit veritatem carnis. hoc autē qd de latere iam mortui ptra naturā aqua & sanguis unaciter fluxit: testabat. qd corpus domini post mortē melius esset victum & mors eius vitā nobis daret. Qd vero sudor sicut sanguis in terram fluebat: signabat qd suo sanguine ecclesiā toto orbe lauaret.

Quoniam tres

Sunt qui. Per h̄ appetet qd ibes est veritas. ver⁹ des. ver⁹ hō. qui de utroq; habemus certū testimoniū. de deitate p̄ patrē & filium & spiritū. sanctū. de humanitate p̄ animā aquam et sanguinem.

Pater cedit test. deitatis quādo dixit hic est filius mens d. Ipse filius dedit: qm̄ in monte transfiguratus est. & potentia diuinitatis & spem eterne beatitudinis ondit.

Spiritus sanctus dedit: qm̄ sup̄ baptizatū in specie colubē requirit vel quādo ad vocationē noīs christi: corda credēnū iplēnit.

Si testimonius hominū. Magnū est testimoniuū dō. hominis qd de filio dei phibet. Dicit d. d. in f. a. d. m. qui etiā idūcit filium loquentem. dixit dūs ad me. f. m. e. t. Magis testimoniuū p̄ curiosi: qui ait. Ego baptizo vos aq̄ ille baptizabit vos spiritus sancto. H̄z mai⁹ ē testimoniuū patris: q̄ spiritū quo semper plenus erat. in eum visibiliter misit. q. d. Si creditis hominibus p̄ nunciantib⁹ aduentū credite patri testificati aduenisse christum.

Qui credit i filiū habet. d. l. l. Cintelligit patrē veracez in testimonio filij. qui nō credit. dicit patrē mentitū. Infrustra igit̄ dicunt iudici se credere in patrem: qui contemnit christum.

In filium. Quia pater testat de filio. credamus in filiū: qm̄ q̄ credit in filium ita ut bene opando tendat in ipsum filium habet test. dei. in se. quasi de eo etiā testatur deus. q̄ ipse sic credens erit in numero filiorū dei. ipso filio suis ita pollicete. Si qui is mihi ministraverit. honorificabit illū pater meus. Si ergo deū testem tue fidei habueris: quid te hominū infamia vel psecutio ledit? Si deus p̄ nos bis. quis p̄ tra nos?

Ethoc est testi. De filio testatus ē & etiā de nobis filijs adoptiuis q̄ p̄ filium suum vnicū etiā nobis iam in spe qm̄ in re vitā eternā daret.

Ethoc ē vita in f. In fide & p̄fessione nominis: in p̄ceptione sacramētorum eius: quia nemo venit ad patrē nisi p̄ eum. & non ē aliud nomē in q̄ oporteat saluos fieri. Et ne patrū videret dixisse vitā esse in filio. addit: ip̄ sum filium esse illā vitam. Sicut enim pater habet vitā in semetipso: sic deit & filio vitam habere in s. qui dat suis vitam eternā.

Ethoc ē fiducia. Multipliciter eadē que supra pmiserat inculcat: vt

nos ad orandum uincimus excūtēt.

Secundū uolūtatem. Ut qd relit rogemus. vel quales nos esse desiderat ad rogandū veniamus. Si volumus nostra salutē & proximo nō discordemus a volūtate dei. Si volūtās nra p̄ ignorantia a volūtate dei recedit. bona volūtās dei nra stultā corrigit: vt aplo paulo contigit.

Secundū vo. Non secundū nostra carnalia desideria. quia quid orem⁹ sicut oportet nesciūmus: nisi ipse sua ostendat voluntatē. qui melius q̄ nos ipsi nostram intelligēt volūtatem.

Si petimus secundū uolūtatem. Eins impetramus sicut qm̄ petimus p̄ fratre. pro quo ē petendum.

Scimus quoniam z. Quia scimus q̄ niam habemus ab eo petitiones quas petimus: nūbil petam⁹ qd ei sit aduersum. nūbil nisi qd nos docuit.

qd nobis ispirant p̄ tamus & si aliqui erramus: statim corrigimur.

Qui scit fratrem Loquit̄ de quotidianiis & leibis peccantiis: que sicut difficile vitatur: ita facile curantur.

Si dico vel cogitatum. vel obliuione. vel ignorantia peccasti: confitere fratri sicut iacobus docebat: postula ut pte interueniat & si ille iterum tibi p̄fetur tu etiam pallio interueni.

ni. hic sufficit dominica oratio & mutua confessio. Ieūis ē penitentia. Porro si grane peccatuū fuerit: induit presbiteros ecclesie: et ad illos examen castigate.

Est peccatuū ad mortē. Quod separata dō sicut mors separat animā a corpore.

Est peccatuū ad mortē. Dominus p̄ se citozib⁹ orare iubet. hic dicit nō orandum pro quibusdam. quia sunt in fratribus peccata que inimicorum

psecutione sunt grauiora. peccatuū fratri ē ad mortē. cum post agnitionem dei que per gratiam data ē. Aliquis opugnat fraternitatē: & aduersus gratiam que recōciliatus ē inuidig facibus agitat.

Est peccatuū nō ad mortē. Si q̄s amore a fratre non alienauerit: s̄ p̄ aliquā infirmitatem animi officia fraternitatis nō exhibuerit. vnde christus. Pater ignoscit illis. q. n. q. f. nō dūm ē in gratiā spiritus p̄ticipes facti societatē sancte fraternitatis inierant.

Hic et stephanus orant p̄ illis qui gratiam dei non accepérat. paulus pro alexandro non orat: q̄ cū iam frater erat. fraternitatē ipugnabat.

Pro illis qui timore succubuerant orat. vñ om̄es me reliquerunt sed nō illis imputetur.

Omnis iniquitas pec. Omnis quali vere orādū ē. p̄ peccantibus nō ad mortē. quia multis peccatis occupant om̄es. & nemo potest esse sine peccato: q̄ oīs iniquitas ē peccatuū.

Sed supra alia ē peccatuū ad mortē. qd nō humana fragilitate p̄mittit: iēdo oratione instor nō purgat. quoniam qui talia agunt: regnum dei non p̄sequunt̄.

Omnis qui natus ē. Qui natus ē ex deo non peccat ad mortē. q̄ non ē natus peccat. sed nos sumus de illis qui nati sunt ex deo. ideo non

peccabimus: nō tangemur ab hoste: sed mūndi amatores sunt subiecto mā
ligno hosti.

Non peccat. David graniter peccauit: sed quia ex deo natus ē ad so
cietatē filiorū dei pertinebat: nō peccauit ad mortē: b̄ veniā penitēdo meruit
Sed generatio. Quia voluntarie et nō naturaliter filius ē dei homo
huiusmodi: p̄petenter adiecit.

Sed generatio dei conseruat. Qui in generatione dei p̄seuerat
peccare non possunt:

neq; a maligno p̄tig
quomodo dies et noct
miseri nequeat sic iu
sticia et iniquitas: ma
ligno et generatio dei
tangit ergo aliquos
malignus ledens et af
fligens sed nō ad mā
lum eorum.

Lotus mundus

Non solū mundi a
matores: sed etiā nūp
nati: qui nō habet di
scerotionē boni et mali
pter prūmā p̄uarica
tionem p̄tinent ad re
gnū diaboli: nī gra
tia dei eruantur a te
nebris.

**Et scimus quo
mam filius.** Ne
mo sine divina cogni
tione ad vitā eternā
p̄venire: nemo cogno
scere sine dei grā p̄t
quia nemo nouit filiū
nisi pater: neq; patres
quis nouit nisi filius.
et cui voluerit filius re
uelare: et patrē et filiū
virūq; enīz filius re
uelat: qui carne visibi
lis apparens: dīmī
tatis archana p̄ evan
gelīū mūndo patefecit.

Filioli cust. Et
quia verū deum et ve
rum hominē p̄gnocā
tis: et vitam eternā ex
pectatis: custodite vos
a doctrinis hereticis
qui speciem sanctitatis
sibi assumunt: qui
pravis dogmatib; gloriā
incorruptib; dei in similitudine
corruptibilium rerum
mutant: avaricia eīn
ē simulacris seruitus
qui etiā mundū deo
p̄ponit idolatrie sunt

Custodite. Cum

testimonium p̄fici
nis in multis p̄hibue
rit illis: potest tamen
timeti: ne aliquis nūp
oversus reliquias su
perstitutionis mente retinuerit.

Senior electe. Cum quidā dubitent vtrū h̄e dñi ep̄istole sint iohā
nis apostoli. Per hoc autē q̄ sunt similes primi et in verbis et in simili affer
matione fidei et caritatis aduersus hereticos: p̄bantur esse apostoli: nō iohā
nis presbiteri. Scribit autē ad quandam babiloniā: que p̄ proprio nomine ele
cta vocabat. Monens ipsam et natos eius: ne p̄pter hereticos discedant a
pposito fidei. Per hanc electā significat vniuersalis mater ecclesia. Per
filios eius minores ab ecclesia geniti in fide. Scribit ergo vniuersali eccl

Sgratia qua renati sunt scđm: p̄positū q̄no voca
ti sunt sancti: scrutat ne p̄mittat peccatum ad mor
sed generatio dei p̄seruat eum: et
tē: et tu i quibus liber humana fragilitate delique
tūt: ne a maligno hoste possint tangi defendit.
malignus nō tangit eum. Scim⁹

frenati in baptismō

quoniam ex deo sumus. et mūndus

totus in maligno positus est. Et

sp carnē non nisi ppter nostrā salutē

scimus quoniam filius dei venit. et

credetibus

dedit nobis sensum. ut cognosca

rum dei filii. Amado

mus verum deum: et sumus in

trī membra. et p̄ hoc erimus dei in deo viuetē

sine fine in viuetē sine initio: vel termino.

Tero filio eius. hic ē verus de

z vita eterna: filioli custodite vos

vaſa sancta.

a simulacris.

Dilogus in secundā Johā
nis canonicas.

Hqzadeo ad

sanctam feminam scri

bit ut eāq; dominam

non dubitet litteris appellare. ei

usdemq; filiis testimonium q̄ am

bulent in veritate p̄hbeat.

Ego senior tam etate q̄
mōribus: vel sapientia
scribo: p̄pū et.

Enior ele
tam natura q̄ fide.
ctē dñi et natis

eius quos ego

et vero amore: vel q̄ p̄seueratis in veritate: et ri

st maior autoritas.

I diligō i veritate: et nō ego solus

et qui deum eligat ad imitandū et solū deū operi

bus charitatis querūt.

sed et omnes qui cognoverūt ve

nu ob alia causam vos diligimus: nisi

pter veritatē fidei: que inexpugnabilis p̄durat

ritatem. Dopter veritatē q̄ p̄

manet in vobis. et vobiscum erit i

C. I.

si non esse fidei p̄fectionem extra charitatem: et hereticos detestatur: qui di

uicunt ihesum christum.

Non ego solus. Scripturus p̄tra hereticos qui a veritate excederūt
dicit omnium qui veritatē nouerunt vnam dilectionem in sanctos esse:
et similitudine catholicorum ab hereticis deterreat societate. Omnes fide
les in vna veritate p̄sentunt hereticis in erroribus displicent.

Ihesu christo s̄. pa. Erant tunc temporis hereticis qui negabant do
minum ihesum verū
dei filium: quos p̄ficiat

Banus sū ual.

Quali qd tenetis te
nē: nibil aliud ab he
reticis recipite: quia i
bis que habetis gau
deo: nibil aliud ad sa
lute robis sugaddi
expeto. Cū ergo gau
deam de vestro bono
principio: ne faciatis
dolore defectu vestro
quia vt sollicitus cu
stos omnia que circa
vos sunt cognosco.

Ambulantes in
ue. Positus est adā

in paradiso: vt opare
tur et custodire illud.
Operatio effectus: p
uictionem: custodia
p̄fectionis ipsius sta
tum atq; cōstantiam
designat.

Non tanq; mā.
no. zc. Arguit hereti
cos qui relictis q̄ ab a
postolis audierāt no
ua inducebant: et per
hoc fratrem charita
tis federa dissipabāt.

**Quoniam multi
seduc.** Hoc de he
reticis potest accipi: q̄
confitentib; ihesum icar
natūz: Sed vel verā
eius carnē: vel veram
divinitatem: vel verū
eius patrē deum: aut
aliquid tale negant.

vl potest de indecis ac
cipi: qui ihesum non
dum ad salutem mun
di venisse denegant.
Sed expectat ventu
rum antichristum.

Clidete uos. zc.
Istis talibus ne con
sentiantis: sed posuis
attende qualiter si
tis p̄fecte instructi ad
fidem et p̄stantiam.

Mercedem zc.
Deum plenum cum

**iocunditate capiatis: p̄seuerando in doctrina vobis tradita: et non con
sentiendo eorum errori.**

Et non permanent. Si quis separat se a divina doctrina ut extra
rectam fidem conuersationēq; mandatorū dei sit separat se a deo ne habeat

**deum: per actualem et contemplatiūm vitam fit alicuius deus: qui est cre
ator omnium.**

Qui permanet. Manet in euangelica doctrina: qui secundum eam
sapit et agit. Separat se ab illa: qui alter sapit et agit.

Image of an eagle standing on a branch, facing left.